

РЕШЕНИЕ

№ 5787

гр. София, 04.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **8700** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 44, ал. 8 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във връзка с чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Бокиод, [дата на раждане], гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], /представил се пред административния орган с имена Редан Н., гражданин на Л./, с настоящ адрес СДВНЧ – С., кв. Б., чрез адв. К. С., САК ,със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 6, офис 601, срещу Заповед № 5364з - 3662/22.08.2023г. на директора на Дирекция „Миграция“.

С оспорената заповед, на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ е разпоредено продължаване на принудителното настаняване в СДВНЧ на Редан Н., ЛНЧ [ЕГН], считано от 23. 08. 2023 г. до отпадане на пречките за изпълнение на наложената спрямо него ПАМ по чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, но не по-късно от 23. 02. 2024 г.

С жалбата се иска обявяване на заповедта за нищожна, алтернативно, отмяната ѝ като незаконосъобразна по чл. 146, т. 2, т.3, т. 4 и т. 5 от АПК. Правят се възражения, че самоличността на чужденеца е установена като И. Бокиод, роден на 13. 04.2001 г., гражданин на М., но въпреки това административният орган е издал заповедта с имена Редан Н., гражданин на Л.. Допуснатата грешка счита, че води до нищожност на заповедта, доколкото лице с имена Редан Н., гражданин на Л., роден на 03. 03. 2003 г. не съществува. Това възпрепятства и изпълнението на ПАМ „връщане в страна по произход“, поради което и продължаването на настаняването в СДВНЧ е неоправдано и в нарушение на закона. Принудителна административна мярка „връщане в страна по

произход“ по отношение на Редан Н., гражданин на Л. не може да бъде изпълнена. Не се доказват и предпоставките на чл. 44, ал. 8, изр. трето от ЗЧРБ, които да обосновават продължаване на срока на настаняване. Искане за обявяване на заповедта за нищожна, алтернативно, отмяната ѝ като незаконосъобразна и незабавно освобождаване на чужденеца от СДВНЧ – С..

Ответникът – Директор на Дирекция "Миграция", МВР, чрез юрисконсулт Ч., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Чуждият гражданин е подал молба за международна закрила в Република България на 12. 04. 2021 г. и е регистриран в ДАБ при МС като И. Бокиод, роден на 13. 04. 2001 г., гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН].

С Решение № УПХ84/20. 04. 2021 г. на интервюиращ орган от РПЦ – Х. към ДАБ при МС молбата му за предоставяне на статут е отхвърлена като явно неоснователна. Решението е влязло в сила.

Със Заповед № 4357ПАМ – 40/18. 03. 2021г. на Началник на ГПУ – Ново село на чужденеца е наложена ПАМ – „Връщане до страна на произход, страната на транзитно преминаване или трета страна“. Заповедта е влязла в сила.

На основание чл. 8, ал. 1 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи дейности по прилагането на Регламент Д. и Регламент Евродак, на 23. 02. 2023 г. с чартърен полет САТ5748 от М. е извършен трансфер от Федерална Република Германия към Република България на И. Бокиод, гражданин на М..

Със Заповед рег. № 5364з – 564/23. 02. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ чужденецът е настанен принудително в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка по ЗЧРБ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ със Заповед № 4357ПАМ – 40/18. 03. 2021 г. на Началник на ГПУ – Ново село, за срок от 6 месеца, считано от датата на фактическото настаняване на 23. 02. 2023 г.

На 24. 02. 2023 г. чужденецът е подписал Декларация за доброволно завръщане в М.. На 21. 04. 2023 г. с него е проведена беседа, при която той заявил, че не желае да се завръща в М. и иска да отиде в Н., тъй като там се намират негови роднини. На посолството на Кралство М. е предоставена бланка с попълнени автобиографични данни на лицето и бланка с пръстови отпечатащи за установяване на самоличността му. Наложена ПАМ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ не е изпълнена, поради липса на документ за пътуване на лицето.

Изготвена е докладна записка рег. № 5364р – 19657/09. 08. 2023 г. до началника на отдел П., Дирекция „Миграция“ – МВР, предвид изтичане на законоустановения 6 – месечен срок на настаняване на чужденеца в СДВНЧ. В докладната записка имената са посочени като Редан Н., роден на 03. 03. 2003 г., гражданин на Л.. Същите имена са вписани и в Заповед № 4357ПАМ – 40 от 18. 03. 2021 г. на Началник на ГПУ – Ново село и Заповед рег. № 5364з – 564 от 23.02. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“, както и в заповедта, предмет на настоящето съдебно производство. В

Заповед рег. № 5364з – 564/23. 02. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за принудително настаняване в СДВНЧ е вписан ЛНЧ [ЕГН], който съответства на ЛНЧ на жалбоподателя И. Бокиод, роден на 13. 04. 2001 г., гражданин на М. ЛНЧ е достатъчен за идентификацията на чужденеца до степен да бъде безусловно разпознат и не се създават съмнения относно самоличността му. Действително, имената са изписани неправилно, но причината е че жалбоподателят се представя с различни имена пред административния орган. Въпреки това, самоличността му е установена с ЛНЧ и не е налице пречка да се идентифицира адресата на административните актове. И. Бокиод, роден на 13. 04. 2001 г., гражданин на М. и Реда Н., гражданин на Л., роден на 03. 03. 2003 г. са едно и също лице, представляващо се с различни имена, но с един и същи ЛНЧ [ЕГН]. Лицето Реда Н., гражданин на Л., роден на 03. 03. 2003 г. не съществува, касае се за чужденеца И. Бокиод, роден на 13. 04. 2001 г., гражданин на М., който се е представил с неистински имена и държава на произход.

В изготвената докладна записка, е посочено, че на чужденеца е наложена ПАМ - „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, същият не желае да се завърне доброволно в страната по произход, но са предприети действия пред Посолството на Кралство М. за извеждане на чужденеца, за което е необходимо да се издаде Пасаван. Посолството издава такива документи само на тези граждани, които пожелаят да се завърнат доброволно, ако бъдат установени като марокански граждани.

Въз основа на докладната записка е направено предложение с рег. № 5364р– 20986 от 22. 08. 2023 г. от Началник отдел П. при Дирекция „Миграция“ МВР до директора на Дирекция „Миграция“ МВР за продължаване на срока за принудително настаняване на чужденеца в СДВНЧ. Предложението е да се продължи с 6 месеца срока на принудително настаняване в СДВНЧ, считано от 23.08.2023 г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него ПАМ, но не по – късно от 23. 02. 2024 г. Предложението е мотивирано с обстоятелството, че след освобождаване от СДВНЧ при предходно настаняване, чужденецът е напуснал страната, върнат обратно от Федерална Република Германия по реда на Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи дейности по прилагането на Регламент Д. и Регламент Евродак. Същият не се е завърнал в страната по произход, а се е отклонил от изпълнение на заповедта за налагане на принудителна административна мярка по ЗЧРБ – „Връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“. Декларира различна от първоначалната самоличност, представя се с други имена и държава на произход.

Издадена е процесната Заповед № 5364з – 3662/22. 08. 2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“ МВР. С нея е продължено принудителното настаняване в СДВНЧ на чужденеца, представил се с фалшива самоличност като Реда Н., роден на 03. 03. 2003 г. в Л. / с действителна самоличност И. Бокиод, роден на 13. 04. 2001 г., гражданин на М./, идентифициран по ЛНЧ [ЕГН]. Заповедта е издадена на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ във връзка с предложение с рег. № 5364р– 20986/22. 08. 2023 г. от Началник отдел П. при Дирекция „Миграция“ МВР до директора на Дирекция „Миграция“ МВР. Посочено е, че независимо от положените усилия, изпълнението на ПАМ ще продължи по - дълго, поради обстоятелството, че е налице забавяне при получаването на документ за връщане. Срокът на продължителното настаняване е от 23. 08. 2023 г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената ПАМ, но не по-късно от 23. 02. 2024 г.

Представена е справка /л. 45/, видно от която, настаняването на чужденеца в СДВНЧ е за периода и от 18. 03. 2021 г. до 12. 04. 2021 г. и от 23. 02. 2023 г. до настоящия момент.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Заповедта е връчена на 23. 08. 2023 г., жалбата е подадена на 05. 09. 2023 г., в преклузивния 14 - дневен срок.

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ, в предписаната от закона форма. Не се установява наличието на съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е основателно възражението за нищожност, поради сгрешена самоличност на адресата на заповедта. От доказателствата по делото безспорно се установява, че жалбоподател и адресат на заповедта е И. Бокиод, роден на 13.04. 2001 г., гражданин на М., който се представя и като Реда Н., гражданин на Л., роден на 03. 03. 2003 г. Касае се за едно и също лице, представляващо се с различни самоличности, но безусловно идентифицирано по ЛНЧ [ЕГН] и находящите се в преписката документи за самоличност. Самият жалбоподател се представя с различни имена пред административния орган, с което укрива действителната си самоличност и затруднява налагането и изпълнението на ПАМ спрямо него. Собственото му неправомерно поведение не може да е основание за придобиване на по - благоприятен статут. Заповедта не е нищожна, адресатът е идентифициран, самоличността му е установена. Представянето с различни имена не води до нищожност на административния акт, а е обстоятелство, което следва да се тълкува като отказ за съдействие на компетентните органи по смисъла на чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ и потвърждаване на първоначалния извод за „опасност от укриване“, доколкото вече веднъж чужденецът е напуснал страната и се е отклонил от изпълнението на ПАМ „Връщане до страна по произход, страната на транзитно преминаване или трета страна“.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 44, ал. 10 от ЗЧРБ, тъй като съдържа изводи за настаняването в СДВНЧ и законовото основание за нейното издаване.

Правилно е приложен и материалния закон.

Съгласно чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, директорът на Дирекция „Миграция“, МВР е оправомощен да издаде заповед за продължаване принудителното настаняване в СДВНЧ за срок не по - дълъг от 12 допълнителни месеца, по изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по чл.44, ал. 6 от ЗЧРБ.

Следователно, тази норма предвижда наличието на една от посочените по-горе предпоставки, които да послужат като основание за издаване на заповед, каквато е обжалваната, а именно – забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране или отказ за съдействие.

Видно от цитираното в обжалваната заповед, продължаването на срока за настаняване в СДВНЧ е мотивирано с това, че независимо от положените усилия, изпълнението

на ПАМ ще продължи по – дълго, поради забавяне при получаване на документ за връщане. В административната преписка се съдържат доказателства, че с жалбоподателя е провеждана беседа с цел убеждаването му да съдейства за напускане територията на Република България, но същият категорично отказва да се завърне в страната си по произход, както и да съдейства за изпълнение на наложената му принудителна административна мярка. Съдействието е необходимо пред Посолството на Кралство М. за издаване на документ за пътуване. Документ за пътуване към настоящия момент няма, но установената самоличност, въпреки опита на жалбоподателя да заблуди административния орган като използва различни имена, създава възможност за получаване на документ за пътуване, тоест налице е забавяне в процедурата, при съществуваща възможност за изпълнението на ПАМ „връщане в страната по произход“. Предвид изложеното, съдът намира, че са налице и двете предпоставки, предвидени като основания за издаване заповед за продължаване принудителното настаняване в СДНВЧ, макар че не е необходимо тяхното кумулативно наличие.

От тези данни се налага изводът, че са налице визираните в чл. 44, ал. 8, изр. трето от ЗЧРБ материалноправни основания, директорът на Дирекция „Миграция“ да продължи принудителното настаняване в СДНВЧ за срок от още шест месеца. Не се надхвърля срока от допълнителни 12 месеца по чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ с времето на предходно краткосрочно настаняване от 18. 03. 2021 г. до 12. 04. 2021г. При това не е налице основанието по смисъла на чл. 44, ал. 8, посл. изречение от ЗЧРБ, тъй като по аргумент на противното, с оглед конкретните обстоятелства по случая съществува разумна възможност за принудително извеждане на чужденеца. След като И. Бокиод, роден на 13. 04. 2001 г., гражданин на М., ЛНЧ7000780844 се явява незаконно пребиваващ в Република България гражданин на трета страна, който вече не отговаря на условията за влизане, престой или пребиваване на територията на държавите - членки, по отношение на него следва да бъде приложена процедурата за обратно връщане. Настоящият съдебен състав приема, че ответникът в производството е положил усилия за привеждане в изпълнение на ПАМ „Връщане на чужденец до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“ и обратното връщане ще бъде възможно, преди изтичане на шест месеца, считано от 23. 08. 2023 г. Оспорената заповед е издадена в съответствие с чл. 44 ал. 6 от ЗЧРБ, според която разпоредба, в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1 т. 2 и 3, е с неустановена самоличност, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органът, издал заповедта, или директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на принудителното отвеждане до границата на Република България или експулсирането.

В случая, органът се е позовал на една от двете предпоставки, визирани в чл.15(1) Директива 2008/115 - опасност лицето да се укрие. Легално определение на понятието „опасност от укриване“ е дадено в т.7 от Директива2008/115/ЕО - наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие. Според легалното определение, дадено в § 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ „опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл.

39а, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. Законодателят, без да е направил лимитативно изброяване, е посочил примерни факти и обстоятелства, които във всеки един конкретен случай, с оглед на доказателствата, могат да формират обосновано предположение, че по отношение на гражданина на третата страна е налице опасност от укриване. В конкретния случай чужденецът е върнат от Федерална Република Германия, където е пристигнал не по установения ред, след като се е отклонил от изпълнението на ПАМ за връщане до страна по произход. Декларира намерение да се установи в Н. Същият не възнамерява да изпълни ПАМ „връщане в страна по произход“ и декларира като крайна дестинация друга държава от ЕС. Освен това, жалбоподателят е с неустановен адрес в страната и се представя с различни имена.

Предприети са мерки за получаване на необходимите документи за пътуване до страната на произход, с оглед изпълнение предходна заповед, с която е постановено връщане в страната на произход, но такива документи все още не са получени. Съгласно чл.44, ал.6 ЗЧРБ, респ. чл.15,§1 от Директивата, право на държавата е да задържи в специализиран център чужд гражданин, по отношение на който е образувана процедура по връщане, като са регламентирани и максималните срокове за подобно настаняване, съобразени с общностното право. Според разпоредбата на чл.15 §4 от Директива 2008/115/ЕО от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите - членки, когато стане ясно, че вече не съществува разумна възможност за извеждане по правни и други съображения или че вече не съществуват посочените в §1 условия, задържането престава да бъде оправдано и засегнатото лице се освобождава незабавно. Ето защо, оспореният пред съда акт има действие до отпадане на пречките за изпълнение на заповедта за принудително отвеждане.

На следващо място настоящият състав намира, че не е налице противоречие на оспорената заповед с целта на закона. Изложените по - горе факти, подкрепени от събраните по делото доказателства, представляват достатъчно обстоятелства, свързани с личността и поведението на жалбоподателя, обосноваващи принудителното настаняване на същия в СДВНЧ, поради което обжалваната ПАМ се явява обоснована и пропорционална.

В конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, по смисъла на чл. 15, §1 от Директива 2008/115/ЕО, тъй като не са изпълнени предпоставките по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ и чужденецът не твърди, нито представя доказателства, че отговаря на изискванията на чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗЧРБ.

С разпореждане от 14.09.2023г. жалбоподателя е освободен от заплащане на държавна такса и разноски, на основание чл. 83, ал. 2 от ГПК, поради което юрисконсултско възнаграждение не се дължи.

Воден от горното, Административен съд София – град, Първо отделение, 43–ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалба на И. Бокиод, [дата на раждане] , гражданин на М., ЛНЧ [ЕГН], /представил се пред административния орган с имена Реда Н., гражданин на Л./, с настоящ адрес СДВНЧ – С., кв. Б., срещу Заповед № 5364з - 3662/22. 08.2023 г. на директора на Дирекция „Миграция“, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ е разпоредено продължаване на принудителното му настаняване в СДВНЧ, считано от 23. 08. 2023 г. до отпадане на пречките за изпълнение на наложената спрямо него ПАМ по чл. 41, т. 1 от ЗЧРБ, но не по-късно от 23.02.2024г.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: